

Motion

1980/81:2007

av Stig Genitz m. fl.

med anledning av proposition 1980/81:107 om den statliga skoladministrationen m. m.

Gymnasieskolorna indelas i dag i gymnasieskolor på g-ort, dvs. skolor på orter där treårig eller fyraårig utbildning finns, och gymnasieskolor på icke g-ort, vilka följaktligen är belägna på orter, som saknar de tre- och fyraåriga linjerna. Till gymnasieskolorna på icke g-ort förläggs inga ytterligare linjer. Anledningen till detta är ett uttalande av riksdagen. Genom beslut 1980-05-28 har riksdagen givit kommunerna ett utbildnings- och sysselsättningsansvar för ungdom upp till 18 års ålder. Riktpunkten är att ungdomar mellan 16 och 18 år i största möjliga utsträckning skall beredas utbildning i gymnasieskolan.

Flera kommuner har under de senaste åren fått avslag på att anordna sökt gymnasieutbildning, därför att deras gymnasieskola betecknats som belägen på icke g-ort, trots att de sökta utbildningslinjerna varit väl anpassade till ortens och den lokala arbetsmarknadens behov. När samtidigt ett stort antal ungdomar gått arbetslösa, är det svårt för både skolstyrelser, länskskolenämnder och för de arbetslösa ungdomarna och deras anhöriga att inse varför någon ganska otidsenlig planeringsprincip skall lägga hinder i vägen för anordnandet av en behövlig utbildning.

Läget är i dag att gymnasieskolor med många utbildningslinjer och ibland hundratals elever finns på orter, som betecknas som icke g-ort. Detta är en beteckning som både sakligt och språkligt är ologisk. Hela denna konstruktion verkar konstlad och omotiverad. En ort, som har en gymnasieskola med linjer, måste uppenbarligen anses vara en gymnasieort.

Enligt proposition 1980/81:107 skall besluten om gymnasieskolans årliga organisation i framtiden fattas av länskskolenämnderna. Anledningen är att de har en god kännedom om de lokala förhållandena, samtidigt som de utgör en del av den statliga skoladministrationen. De har möjlighet att på länsplanen stämma av gymnasieskolans inriktning och dimensionering i enlighet med riksdagens och regeringens intentioner.

Genom den föreslagna decentraliseringen av de årliga besluten till länskskolenämnderna bör man bättre kunna anpassa utbildningen till den lokala arbetsmarknadens behov och elevernas önskemål. De resurser som ställs till utbildningens förfogande bör också på detta sätt kunna användas effektivare.

Situationen för många ungdomar är redan nu svår när det gäller att komma in på arbetsmarknaden, och läget för de närmaste åren ter sig inte ljusare. I detta läge bör inte administrativa och byråkratiska spärrar hindra länsksko-

lenämnderna att tillmötesgå berättigade lokala initiativ för att förverkliga riksdagens målsättning om ungdomsutbildning och sysselsättning enligt beslutet 1980-05-28.

För att ge större förutsättningar för ungdomar i olika delar av vårt land att efter avslutad grundskola få en bättre anpassad gymnasieutbildning hemställs härmed

att riksdagen beslutar att indelningen av gymnasieorter i g-ort och icke g-ort avskaffas.

Stockholm den 13 mars 1981

STIG GENITZ (c)

GUNILLA ANDRÉ (c)

INGEMAR HALLENIUS (c)